

Blijven rijden omdat het kan

Oud-Barneveldse Leonie Sinnige (34) maakt wereldreis op de motor

Leonie en Peter bevinden zich op dit moment in de Indiaanse provincie Rajasthan. Het plan is om over enkele dagen de grens met Pakistan over te steken. „Op Facebook hebben we net verteld dat de visa binnen zijn. Binnen een kwartier kregen we zeven, acht reacties van mensen bij wie we kunnen overnachten. Als we laten weten wanneer we de grens passeren, dan staan ze ons aan de andere kant al op te wachten.“ De hartelijkheid van de lokale bevolking past goed in het beeld van de reis. „De wereld is zoveel vriendelijker dan je zou denken als je alleen naar het Achtuurjournaal kijkt. Er is een heel ander verhaal te vertellen. Over het algemeen zijn mensen gewoon vriendelijk. Ze zijn er helemaal niet op uit om ons het leven moeilijk te maken. Colombia stond bijvoorbeeld jarenlang slecht bekend. Maar het is een fantastisch vakantiegebied hebben we gemerkt.“ Bijna 100.000 kilometer hebben Peter en Leonie inmiddels gereden. In 11 maanden reden ze via Europa door Afrika. Vervolgens staken ze, met motor en al, over naar het Argentinië. Een jaar lang togen ze noordwaarts om te eindigen in Canada. Ze vloegen naar Maleisië, stapten weer op en hopen na de zomer in Nederland aan te komen. Onder meer China, Iran en Turkije zullen ze de komende maanden nog aandoen. „Er zal nog wel zo'n 20.000 kilometer bijkomen. In de 'Stans' - Tadzjikistan, Oezbekistan en Turkmenistan - kunnen we weer gaan kamperen. Dat gaat makkelijker dan hier in India. We kijken er naar uit. En we hebben erg positieve verhalen gehoord over de mensen in Iran. Vanaf het moment

dat we in Turkije aankomen zal thuis ook wel meer gaan trekken. Misschien dat we het gas dan soms wat meer gaan openzetten.“

DWK Leonie woont de eerste vijf jaar van haar leven in Eemnes. Vanwege het werk van haar vader verkasde de familie in 1986 naar Barneveld. Als kind bezoekt ze OBS De Lijster en later het Johannes Fontanus College, waar ze vwo doet. Ondertussen timmert ze flink aan de weg als wedstrijdzwemster bij DWK. Vanwege de intensieve sportieve hobby blijft ze in Barneveld wonen als ze in

Utrecht rechten gaat studeren. „Ik kon goed meekomen en met de estafette behoorden we tot de Nederlandse top. Europese Kampioenschappen hebben er nooit in gezeten, laat staan Olympische Spelen. Daar was ik niet goed genoeg voor.“ Na de opleiding besluit ze haar maatschappelijke carrière voorrang te geven. „Ik heb nog een jaar gevolgd op Amsterdam Nyenrode Law School. Daarvoor was een vereiste dat ik op de campus in Breukelen zou gaan wonen. Toen was het dus niet meer te combineren met het zwemmen.“ Peter en Leonie vingen hun avontuur aan in Barneveld, op 30 november 2013. „Vóór de reis kwam ik er nog regelmatig. Mijn vader woont er, net als mijn zus en diens gezin. Ons huis in Amsterdam was al eerder verhuurd dan de vertrekdatum. Daarom hebben we nog een poosje in Barneveld gewoond voordat we vertrokken.“

ADVOCAAT De twee maken een reis waar velen slechts van dromen. Hoe komt het dat zij de stap wél hebben durven zetten? „Omdat het kan“, is het even simpele als besliste antwoord van Leonie. „Pas op latere leeftijd zijn we gaan reizen. En het smaakte naar meer. We wilden graag meer van de wereld zien“, aldus de oud-Barneveldse die Peter leerde kennen tijdens een groepsreis naar Afrika. „Als stel bereik je bovendien een keer het punt dat je na gaat denken over een gezin. Wilden we het dus doen, dan moest het nu gebeuren.“ De motor vormde een vitaal onderdeel in hun plannen. „Tijdens een eerste motorvakantie naar Italië zat ik bij Peter achterop. Daarna wilde ik graag zelf mijn rijbewijs halen. Tijdens de vakanties die volgden, reden we samen naar Noorwegen, Marokko en Kroatië. Maar na een paar weken moest je weer terug, zodat we op tijd op ons werk zouden arriveren. We verlangden allebei naar het gevoel te kunnen blijven rijden.“ Om te sparen voor de reis legden de twee jarenlang maandelijks een fors bedrag opzij. „Tijdens de reis proberen we ook zuinig te leven. We kiezen voor goedkope accommodaties en kopen nauwelijks nieuwe spullen.“ Eind 2013 besloten ze allebei hun baan op te geven. Peter als hoofdoperator in de chemi-

„De wereld is zoveel vriendelijker dan je zou denken als je alleen naar het Achtuurjournaal kijkt“, zegt Leonie Sinnige (34). Samen met haar partner Peter Scheltens (38) reist de oud-Barneveldse al tweeënhalf jaar op de motor rond de wereld. In september komt het avontuur ten einde. „Het was doodeng om te vertrekken, maar ik heb er geen moment spijt van gehad.“

Martin Boon

■ Het vertrek uit Barneveld op 30 november 2013

■ Peter en Leonie in Nepal: „Van tevoren had ik gedacht dat zo'n reis moeilijker zou zijn. Maar het komt altijd goed.“

sche industrie en Leonie als advocaat. Hun woning deden ze in de verhuur. „We dachten aan een periode van twee jaar. Als we terugkomen zijn we uiteindelijk bijna drie jaar weg geweest.“

VRIJHEID Na ruim tweeënhalf jaar onderweg is de oud-Barneveldse goedgemuterd om de wereldwijde 'roadtrip'. „Het was doodeng om te vertrekken, maar ik heb er geen moment spijt van gehad. Natuurlijk zitten er soms moeilijke dagen bij. De route is soms slecht begaanbaar, bijvoorbeeld vanwege modder op de weg. En we zijn weleens allebei ziek geweest. Twee keer zijn we bijna bestolen en één andere keer raakten we daadwerkelijk een thermoskan kwijt. Maar lastige momenten had je in Nederland ook. Wat je doet is je pak aandoen, handschoenen aan, helm op, de motor opstappen en gaan rijden. Doe je dat tien dagen, dan ben je ineens heel ver van huis. En als je blijft rijden, dan kom je aan het einde van een continent. Het is veel makkelijker dan ik had gedacht van tevoren.“ Afhankelijk van het terrein en de bezienswaardigheden rijdt het koppel meestal zo'n 100 tot 200 kilometer op een dag. „Met de motor komen we op plekken die je als gewone toerist niet zo snel ziet. En als we het ergens naar onze zin hebben, dan blijven we een paar dagen plakken. Het geeft ontzettend veel vrijheid.“ Tips voor overnachtingsplekken krijgen ze van medereizigers, al dan niet online. De lokale bevolking helpt hen bovendien. „Van tevoren had ik gedacht dat dat moeilijker zou zijn. Maar het komt altijd goed. Als we bij mensen thuis overnachten gebeurt het soms dat ze alweer een slaapplek regelen voor ons op de plek van bestemming. Dan zeggen ze: ik heb nog wel een oom in die stad, ik zal hem even voor je bellen. Bij de politiestop vóór die stad aangekomen vraagt de beambte dan aan ons: 'Bent u Peter? We hebben via de telefoon gehoord dat u daaren-daar terecht kunt'. Dat kun je je toch niet voorstellen in Nederland!“

HOOGGELEGEN FORT Gevraagd naar de hoogtepunten noemt Leonie niet de grootste, meeslepende wereldwonderen.

„Natuurlijk zijn de mooie, wilde beesten in Afrika bijzonder. Of dat we een hele gave route hebben gereden van Ethiopië naar Kenia. Maar het zit hem vaak in de kleinere dingen. Op dit moment overnachten we bijvoorbeeld in een oud, hooggelegen fort in de woestijn. 's Avonds is de stad hieronder schitterend verlicht. Dat is vandaag een prachtig hoogtepunt.“ Opvallend genoeg hebben Leonie en Peter zich onderweg tot nu toe nauwelijks onveilig gevoeld. Dit terwijl ze landen als Libië, Egypte en Sudan doorkruist hebben. „Juist in die gebieden hebben we een geweldige tijd gehad. We zijn er ontzettend gastvrij ontvangen en krijgen uitnodigingen om bij mensen thuis thee te drinken en te overnachten. Onderweg kwamen we veel check-points van de politie tegen. Negen van de tien keer waren ze vooral geïnteresseerd in ons. Het was totaal niet bedreigend, we kregen juist water

en voedsel aangeboden.“ Als tip voor andere reizigers licht Leonie ook het Afrikaanse continent eruit. „Dat vonden wij geweldig. Bij veel mensen leeft toch een bepaalde schroom, omdat het gevaarlijk zou zijn. Wij hebben met name de Oostkant bereisd. Rwanda heeft ons positief verrast, één van de meest ontwikkelde landen van Afrika. Voor natuur en dieren vonden we Namibië een aanrader. In Tanzania en Kenia zijn ook veel mooie nationale parken, maar daar liggen de prijzen een stuk hoger.“

VERJAARDAGEN Na bijna drie jaar hopen Peter en Leonie in september weer voet op Nederlandse bodem te gaan zetten. „Tijdens de reis heb ik geleerd dat ik me overal thuis kan voelen. Een vaste plek mis ik niet. Dat terwijl ik me vóór de reis wel zou hebben omschreven als 'huismus'. Wel mis ik mijn zus en vriendinnen. Ik kijk er naar

uit om tijdens feest- en verjaardagen weer gezellig aan te schuiven.“ Af en toe waren er onderweg knipogen naar hun geboorteland. „Zo hebben we in Canada boerenkool met worst gegeten. En namen mijn schoonouders stroopwafels mee toen ze ons bezochten. Daar kan ik dan wel extra van genieten.“ Terug in hun geboorteland willen de twee het avontuur voortzetten. Ze zijn niet van plan terug te keren naar hun eerdere baan. „We willen samen een eigen bedrijf opstarten. Het idee is om een webshop te beginnen waar we spullen verkopen die we nu gebruiken: slaappakken, tenten, kookgerei en allerlei spullen voor de motor. Daarin hebben we veel gebruikerservaring die we graag inzetten om anderen te adviseren.“

Peter en Leonie zijn te volgen via hun website: www.amsterdamtoanywhere.nl.

■ De grensovergang tussen Ethiopië en Kenia.